

A Brīnums kāzās Kānā (Jāņa 2:1-11):

❖ **Zīme, kas norāda ceļa sākumu.**

- Ja kāzu mielasta laikā pietrūka vīna, līgavai un līgavainim bija neērti. Bet, pateicoties Jēzus darītajam brīnumam, viņi varēja saņemt “labo vīnu” kā mielasta noslēgumu (Jņ. 2:1-10).
- Aprakstot šo brīnumu, Jānis novirza domas no ūdens - šķīstīšanas simbola (Jņ.2:6) - uz jauno vīnu - pestīšanas simbolu (1.Kor.11:25).

B Galma vīra, dēla dziedināšanas brīnums (Jāņa 4:46-54):

❖ **Zīme neticīgajiem.**

- Kapernaumā dzīvojošais ķēniņa galma vīrs, satraukts par savu slimo dēlu, nolēma doties uz Kānu, lai lūgtu Jēzu nākt dziedināt viņa dēlu (Jņ.4:46-47). Ja Jēzus to izdarītu, viņš ticētu Viņam.
- Jēzus atbilde liecināja, ka Viņš labi zināja galma vīra domas (Jņ.4:48). Brīnumi paši par sevi nepierādīja, ka Jēzus ir Mesija (sātans arī var darīt brīnumus [2.Moz.7:22; Atkl.13:13]).
- Pirms brīnuma varēja notikt, virsniekam bija jāizlemj, vai ticēt Jēzum, vai nē. Lai gan aprakstā tas nav teikts, mēs varam iztēloties virsnieka asaras, lūdzot par sava dēla dzīvību, kas bija atkarīga no viņa paša ticības (Jņ.4:49).
- Pēc Jēzus Vārdiem un bez brīnuma pierādījumiem viņš ticēja (Jņ.4:50). Viņa ticība bija tik liela, ka viņš devās atpakaļceļā naktī. Kad viņam paziņoja par dēla dziedināšanu, tad viņš saprata, ka viņa dēls patiešām ir dziedināts tajā brīdī, kad Jēzus bija to pateicis (Jņ.4:51-53).

C Brīnums Betezdā (Jāņa 5:1-47):

❖ **Zīme izmisušajiem.**

- Trīsdesmit astoņi gadi ir liels slimības laiks. No slimnieku pūļa pie Betezdas diķa Jēzus izvēlējās visnopietnākos (Jņ.5:1-5).
- Slimnieks Jēzus mīlošajā jautājumā atpazīna kādu, kurš gribēja viņam palīdzēt (Jņ.5:6-7). Jēzus viņam nepalīdzēja, veicot māņticīgu rituālu. Viņš viņam vienkārši pavēlēja: “Celies, ņem savu gultu un staigā!” (Jņ.5:8).
- Šai Jēzus pavēlei slimais vīrs paklausīja. Viņš cēlās, un viņa locekļi, kas bija paralizēti 38 gadus, ieguva spēku. Tas, kas bija radījis cilvēkam kājas, tagad tās bija atjaunojis.
- Vēlāk Jēzus norādīja, ka viņa slimība ir viņa grēku sekas (Jņ.5:14). Slimība var arī nebūt mūsu grēku sekas. Taču neatkarīgi no tā Dievam ir vara dziedināt mūsu slimības (Jēk.5:14-15).

❖ **Zīme tam, kurš nevēlas saprast.**

- Protams, kad viņš tika dziedināts, slimais vīrs atgriezās mājās ar visām savām mantām. Bet... viņš pārkāpa sabatu! (Jņ.5:10). Dzirdot šo apsūdzību, vīrs aizstāvējās, ka Tas, kas viņu dziedinājis to pavēlēja, un tā, lieta tika atrisināta (Jņ.5:11-13).
- Dziedinātais vīrs priecīgs par savu dziedināšanu, steidzās visiem pavēstīt, ka Tas, kas viņu dziedinājis, ir Jēzus (Jņ.5:14-15).
- Taču ne visi uz Jēzus brīnuma zīmēm reaģēja vienādi (Jņ.5:16). Jēzus zināja, ka tiks radīti aizspriedumi, par to, ka Viņš paralizētajam ir licis nest savu gultu sabatā. Jēzus vēlējās saviem pretiniekiem likt aizdomāties, kas ir svarīgāki - tradīcijas vai cilvēka dziedināšana. Kāpēc viņi to negribēja saprast?

❖ **Zīme, ko apstiprinājuši liecinieki.**

- Kad Jēzu apsūdzēja kā sabata pārkāpēju, viņš atbildēja: “Mans Tēvs vēl arvien darbojas, tāpēc arī Es darbojos” (Jņ.5:17). Šo apgalvojumu jūdi interpretēja kā Viņa dievišķības apliecinājumu (Jņ.5:18).
- Jēzus Sevi aizstāv trīs soļos:
 - (1) Viņa attiecības ar Tēvu (Jņ.5:19-30). Tas dod Viņam spēku pat tiesāt un uzmodināt mirušos.
 - (2) Liecinieki, kas apstiprina Viņa apgalvojumu:
 - (a) Jānis Kristītājs (Jņ.5:31-35)
 - (b) Viņa veiktie brīnumi (Jņ.5:36).
 - (c) Tēvs (Jņ.5:37-38)
 - (d) Svētie Raksti (Jņ.5:39)
 - (3) Viņu apsūdzētāju sirds cietība (Jņ.5:40-47). Pats Mozus, kuram viņi saka, ka tic, viņus nosodis, jo viņi netic Tam, par kuru Viņš runāja.